

ning, ikke ved nogen Forskrift fra deres Vælgere. Naar vi skal stemme, maa vi naturligvis stemme efter vor Overbevisning om, hvad der er det rigtige, hvorledes eders Afstemning end falder ud". Nu kunde man jo have forandret dette Forslag; naar man lod Afstemningen foregaa ved det nye Valg, kunde man ved at henlægge den endelige Afgørelse dertil give Vælgerne Adgang til at stemme om det Spørgsmaal paa Valgdagen, men man kunde ikke derved have afværget det uheldige Forhold, at Vælgerne stemte uden Sikkerhed for, at den Afgørelse, de traf, blev respekteret. Og dersom man helt vilde undlade Folkeafstemning og paa Valgdagen tage det vestindiske Spørgsmaal op til Forhandling ligesom alle andre Spørgsmaal, der kan rejse sig paa en Valgdag, og hvortil man ønsker at høre Kandidaternes Stilling, vilde det være blevet endnu vanskeligere at undgaa en Sammenblanding af den almindelige Politik og det vestindiske Spørgsmaal. Følger man derimod det af Mindretallet stilledes Forslag, vil de Rigsdagsmænd, der stiller sig til Genvalg, paa Valgdagen kunne sige til Vælgerne: „Ja, vi har taget vor Stilling til denne Sag, men det er jer, som afgør Sagen,“ — jeg gaar ud fra, at de vil kunne sige: Vi har vedtaget Konventionen — „dersom et Flertal af jer stemmer for Konventionen, altsaa ligesom vi har stemt, bliver Øerne solgt, men dersom I stemmer imod, bliver de ikke solgt, Afgørelsen ligger hos jer.“ Og de nye Kandidater, der stiller sig til Valg, Kandidater, som altsaa ikke har været Rigsdagsmænd, vil slippe saa meget nemmere over det, som de hverken har haft eller vil faa med den Sag at gøre i Fremtiden. Derfor har vi valgt den Afgørelsesmaade, som har fundet Udtryk i § 4.

Den anden Betingelse, at der skal være Afstemning paa Øerne, har vi stillet i Overensstemmelse med, hvad der skete i 1902. Som man vil erindre, var der den Gang oprindeligt ikke i Folketinget Stemning for at lade foretage en Afstemning paa Øerne, men Tanken vandt mere Tilslutning i Landstinget, og Resultatet af de lange Forhandlinger den Gang blev, at af de 29 tilstedeværende Medlemmer af det Fællesudvalg, som gjorde Indstilling til Tingene, anbefalede de 21 at foretage Folkeafstemning paa Øerne. Saaledes som Efterretningerne derovre fra lyder, er der vel ikke megen Tvivl om, hvilket Udfald en saadan Afstemning vil faa, men Min-

dretallet anser det for principielt rigtigt at foretage den.

Jeg nævnede før, hvordan Stemningen med Hensyn til Valg har været for ikke længe siden. Nu er Stemningen i hvert Fald i visse Kredse en noget anden. Hovedorganet for det ene af Regeringens Partier er, om jeg ikke husker fejl, kommet til det Resultat, at det vilde være sindssvagt nu at afholde Valg, og Regeringen har jo fremsat dette Forslag for om muligt at undgaa det og samtidig ogsaa rettet den Anmodning til Folketingets Formand om, at det Forslag om Grundlovens Ikrafttræden, som ligger i Folketinget, indtil videre maa blive liggende der uden at fremmes. Jeg ved ikke, om Flertallet i dette Ting slutter sig til denne Opfattelse; men jeg vil udtale, som vi ogsaa har udtalt i Betænkningen, at det forekommer os ønskeligt, ja nødvendigt, at vi snart kommer til Klarhed over Stillingen, for at man kan vide ud over Landet, hvad man i den Henseende har at rette sig efter, om vi skal have Valg i dette Efteraar eller ikke. Jeg vil haabe, at de Forhandlinger, vi nu gaar ind i, og som mulig bliver en Forhandling mellem begge Ting, hurtigt maa skaffe Klarhed derover. Dermed skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Trier: Det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler, har ikke kunnet være Medforslagsstiller til noget af de foreliggende Ændringsforslag. Ændringsforslaget under Nr. 2 maa vi stemme imod, fordi det kræver Rigsdagsvalg afholdt, som vi anser for lidet ønskelige af Grunde, der tidt nok er drøftede, og endda kræver det, uagtet Ændringsforslagets øvrige Indhold gør saadanne Valg ganske overflødige: Sagen skal jo ifølge Forslaget afgøres af den nuværende Rigsdag, inden Rigsdagsvalget finder Sted. Valgene kan derfor ikke være foreslaaede af Hensyn til Øsalget, som det da heller ikke er Meningen at de direkte skal omfatte. Men at bruge Øsalget som Middel til at fremme ensidige indenrigspolitiske Ønsker, kan vi ikke være med til. Lige saa lidt til Afstemning i Vestindien under de nuværende Forhold. Man kan ikke lade de smaa fremmede Øer afgøre, hvilken Beslutning man herhjemme, med selve Danmarks politiske Vel-færd for Øje, bør tage.

Ogsaa ved Ændringsforslag Nr. 1 nærer vi Betæneligheder. Særlig den, at Spørgsmaalet om den parlamentariske